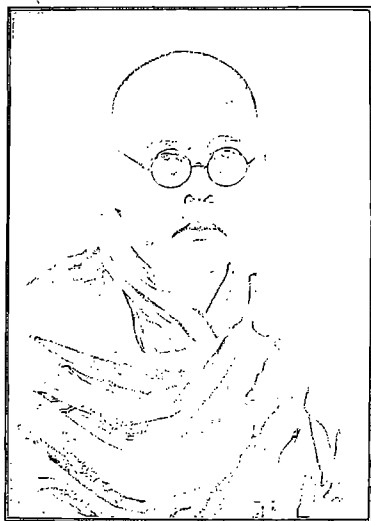

“သက္ကတ သဒ္ဒါကျမ်း”

၁၃၆၆

မူဝူဇောဓ နိဿယသတ်

အဋ္ဌကထာပဋိတ

အလင်းစာပေအဖွဲ့အစည်း

အရှင်အဂ္ဂမ္မဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်သည်

နိဒါန်း

“ဆင်သင်္ကြက်” ခေါ် သက္ကတဘာသာသည် အဋ္ဌာရသ-ဝိဇ္ဇာခေါ် အလတ်ကြီး-၁၇ ရပ်, စတုသင်္ဃကလာခေါ် အတတ်ငယ်-၆၄-ရပ်, ဟိန္ဒူတရားကျမ်း-၈၃ နှင့် မြန်မာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားကျမ်း-၈၃ တို့၏ တည်းခူ ဗီဇ ဖြစ်၏။ ရှေးအခါ ဗုဒ္ဓပိပသား-ရသေ့ပညာရှိ, လူပညာရှိငါးသိန်း အရှေ့-ပါ-အရှေ့ဘက်သော ပညာရပ်တို့ကို သက္ကတဘာသာဖြင့်သာ ရေးသား ထားခဲ့လေ့ ရှိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် နောက်အခါ ရှေးဟောင်း-ပညာကို ကောင်းစွာ လိုက်စား လိုလားသူတို့သည် ရှေးဦးစွာ သက္ကတ-ဘာသာကို တတ်အောင် သင်ကြားပြီးမှ မိမိတို့ အလိုရှိရာ ထိုထို-ရှေးဟောင်း-ပညာတို့ကို လိုက်စားနိုင်ကြလေသည်။

သက္ကတဘာသာကို သင်ကြားရာမှာလည်း “သဒ္ဒါကျမ်း” ခေါ် ဗျာကရဏ်းသည် အရေးကြီးဆုံးသော ဝိဇ္ဇာတရပ် ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား - သဒ္ဒါမတတ်က သက္ကတဘာသာကို ဂျာနာ မတတ်နိုင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးရှေး-ပညာရှိကြီးတို့သည် သက္ကတဘာသာကို ကောင်းစွာ တတ်မြော် ရစ်ကြစေခြင်းငှာ ပါဏိနီ, စာန္ဒိ, ကလာပ-စသော ဗျာကရဏ်းကျမ်းကြီးများစုတို့ကို စီရင်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုပါဏိနီ-စသော ရှေးသဒ္ဒါကျမ်းကြီးတို့သည် သဗ္ဗင်္ဂ-ပရိပုဏ္ဏ ဖြစ်သော်လည်း ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် အသက်ရှည်ပြီး-ရောဂါကင်းသော ရှေးခေတ်နှင့်သာ လျော်၍ အသက်တိုပြီး ရောဂါများသော နောက်ခေတ်နှင့် မလျော် ဟု ချဉ်းချပ်သော “ဝေါပဒေဝ” မည်သော ဗြာဟ္မဏလူမျိုး-ပညာရှိကြီးသည် အထူးထူးသော အက္ခရာသင်္ကေတတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် သဒ္ဒါ-ကျမ်းပြီး-ကျယ်ဝန်းသော အနက်ရှိသော “ဗုဂ္ဂ-တေဓ” မည်သော ဗျာကရဏ်းကျမ်းကို ရေးသားတည်ထွင် စီရင်ခဲ့လေသည်။

အက္ခရာသင်္ကေတတို့ဖြင့် အကျဉ်းချုံး၍ စီရင်ရာ၌ ဤကျမ်းသည် ‘အနုညသာဓါရဏ’ ဖြစ်ပေသည်။ ထင်ရှားစေရမူ - ကျမ်း၏အစမှာ သဒ္ဒါဖြင့် ပြီး၏။ သဒ္ဒါဟုသိသည့်လုံးဝါတ်သာလျှင် အရင်းခံ ရှိ၏။ ထို အ- စသော ဝါတ်တို့နောင်မှ (၁၀) သွယ်သောဝိဘတ်, ကိတ်ပစ္စည်းတို့ကို ယှဉ်ခြင်း, ကိတ်ပစ္စည်းတို့နောင်မှ တန္တိတ်ပစ္စည်းတို့ကို ယှဉ်ခြင်း, ထိုကိတ်ပစ္စည်း တန္တိတ်ပစ္စည်းတို့ကိုပင် သန္တိတ်ပစ္စည်း, သမာသိတို့ဖြင့် တို့ဖြင့် အထူးထူးသော သဒ္ဒါအပေါင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ ဤသို့လျှင် သဒ္ဒါကို စီစဉ်ရာ၌ ဓာတုဝိသယဉာဏ်သည် ဤသို့ပေါ်၍ ဖြစ်၏။ ၎င်းဖြင့် မည်သည့်ဝါတ်သည် မည်သည့်ဂိုဏ်း, ပရမသပဒီ, အတ္တနာပဒီ, ဥဘယပဒီ-စသည်ဖြင့် ဝါတ်ကိုဝေဘန် အမှန် သိပါမှ ‘ဣ’ ဟု ဖြစ်စေရာ, ဣ’ကို စီစဉ် ပြုလုပ်ရာ’ ဟု၌ မှန်ကန်လေသည်။ ထိုဝါတ်နှင့် ဓာတုသရုပ်တို့ကို သိမှတ်လွယ်စေရန် “ဝေါပဒေဝ” ဆရာသည် တရုတ်ဘာသာ ဝါတ်စွဲကို အက္ခရာသင်္ကေတများကို ယှဉ်ပြထားရာ ထိုသင်္ကေတများကို လေ့လာရုံမျှဖြင့် ‘ကရာတိ, ကရုတေ, သုနောတိ, သုနုတေ’ စသော ပြယုဂ်တို့ကို ကောင်းစွာ စီရင်နိုင်လေသည်။

ထို့ပြင် - “ဗုဂ္ဂ-တေဓ” ဟူသော အနုညသာဓါရဏဖြင့် ‘ထိုင်းမှိုင်းသူပင် ဤဗျာကရဏ်းကို သင်ပါက ပညာရှိ ဖြစ်ရမည်’ ဟု နှုတ်ပြောလိုက်၍ သူ ဝန်ခံထားပေ၏။ ထိုဝန်ခံချက်သည် ‘မျက်ဖြင့်နှင့် ညီညွတ်လျက် ရှိရာ အချို့ကို ထုတ်ဖော် ညွှန်းပြရပါမူ - ဤကျမ်း၏ ပါဓ, အဇာယ, သုတ္တ သမ္ဘိဝေသ စသည်တို့သည် တသန့်စီ တသန့်စီ တစုတဝေးတည်း တည်နေကုန်

၏၊ ပန်းတို့ကို သိကုံး-ဖွဲ့စည်းထားဘိသကဲ့သို့ ကောင်းစွာ သိကုံးအပ်၊ ဖွဲ့စပ်လျက် ရှိနေလှန်၏၊ ကုန်၏၊ ပုဒ်တို့ကို ပြီးစေရာ၌ မရောက်သေးသော နောက်နောင် သုတ်တို့ဖြင့် စီရင်ရခြင်း ဟူသော ပျဉ်းရို ငြီးငွေ့သွယ်ရာ မပါမရှိချေ၊ ဤသို့ သုတ်တို့၏ ပန်းစီး ပန်းကုံးကဲ့သို့ ကျနံ့ သေသတ်စွာ တစုတဝေးတည်း တည်နေခြင်းသည် ဤကျမ်းမှ တပါးသော ဣဗရာဟံ ဂျက်တို့၌ မရှိ ဖြစ်လေသည်။ သုတ် ဟူဟူသမျှသည်လည်း အပ္ပက္ခရ၊ အသန္တိဋ္ဌ စသော လက္ခဏာကောင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံလေသည်။

ဗျာကရုဏ်းကျမ်း ဟူသမျှ 'ရသ' ကင်းဆိတ်ခြင်းသည် သဘာဝ-ပင် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤကျမ်း၌ ဘာသာဝင်တို့၏ စိတ်ကို ကြည်လင်နူးညတ်စေသော 'မုကုန္တ-စသော နန္ဒ-ဒေဝတာတို့ အမည်၊ ဝတ္ထု-ဇာတ်လမ်း' တို့ကို ချောမွတ်လွယ်ကူစွာ သာယာနာပျော်ဘွယ် ရှိအောင် ဂါထာဖွဲ့ကုံး၍ ဥဒါဟရုဏ်-ပြုစု၍ ထုတ်ခြင်းဟူသော ကျမ်းဆရာ၏ အရေး အသားကောင်းခြင်းဖြင့် ဂန္ထ-မရရုဏာ-ဂုဏ် ပြည့်စုံရကား ရသ-မကင်းဆိတ်ဘဲ ရှိလေသည်။

ထိုဗျာကရုဏ်းလည်း - ပါဏိနီ၊ ကလာပ စသော ရှေးသဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ သုတ္တကာရ၊ ဂုတ္တိကာရ ဆရာ တခြားစီ ဖြစ်ကြ၏။ ဤကျမ်း၌ကား သုတ်၊ ဂုတ္တိတို့ကို 'ဝေါပဒေဝ' ဆရာသည် ပင် စီရင်လေသည်။ ။ ဇိကာ ဆရာတို့ကား - ဘရဟမဏိကာ၊ ရာဇာနန္ဒ၊ မရသုဒ္ဓန၊ ဒေဝီဒါသ၊ ရာမဘဒြ၊ ဇြိဝလ္လ အာဇာယ်၊ ဒယာရာမ ဝါစဗ္ဗတိ၊ ဘောလနာထ မိတြ၊ ကာတိက သိဒ္ဓါန္တ၊ ရတိကာန္တ တင်္ဂ ဝါဂီဇ၊ ဂေါပိန္ဒရာမ၊ ရာမတင်္ဂ ဝါဂီဇ၊ ဒုင်္ဂါဒါသ၊ ဂိရိဇာတိ၊ ဝိဒျာရဗျ-စသော ပညာရှိကြီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဤသို့ သုတ်၊ ဂုတ္တိတို့ကို ဆရာတဦးတို စီရင်ခြင်း၊ အဖွင့်ဇိကာ ဝေါများခြင်းသည်ပင် ဤကျမ်း၏ အချိုးအစွယ်အဖုံဖုံ လုံလောက်သော ဂုဏ်ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤဗျာကရုဏ်း ဤကျမ်း၏ အနုညသာဓါရုဏ် ဂုဏ်အများပင် ရှိသည် ဖြစ်သော်လည်း နိဒါန်းရှည်လျားအံ့သည်ကြောင့် ချွင်းလိုက်ရလေသည်။

ဝေါပဒေဝ-ဆရာသည် ဒန္တိကာပထတိုင်းသား-ဗြာဟ္မဏလူမျိုးဖြစ်၍ 'ယဂန္ထကာရ ဒု' မင်းမျိုး၌ သင်ရှားသော မဟာဒေဝ-မင်း၏ အမတ်ကြီး 'ပေမာဒြိ' နှင့် ချစ်ကြွမ်းဝင်သော မိတ်ဆွေ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် မုဋ္ဌဗောဓ-ဗျာကရုဏ်း ကျမ်းအပြင် ကဝိကလ္ပလူမ၊ ဓါတုဗောဓ၊ ဓါတုပါဌ၊ ကာယကမဓဇန၊ အင်္ဂါစ သံဂြဟ၊ ပရမ ဟံသပြိယာ၊ ဟရိလိလာ၊ မုတ္တာဗေဒ၊ ဩဒ္ဓ ကန္တဒီပိကာ၊ ဓတ ဇ္ဈေကီ၊ ဂိဩ-ဗောဓ၊ ဗျာကရုဏ်း၊ သိဒ္ဓမန္တ ပြကက၊ ဝေါပဒေဝ-ဓတက စသော ကျမ်းများစွာတို့ကို စီရင်ခဲ့လေ၏။

အနိန္ဒယ-ရှေးဟောင်း အကြောင်းအရာ လိုက်စားသူတို့ ပြောကြသည်ကား - ဝေါပဒေဝ ဆရာသည် "ပဏ္ဍ ဝသု ဓရေ နန္ဒမေ" ဟူသည့်အရ 'သကရာဇ်' ခေါ် 'သက' (ဒါန) နှစ် ၁၁၀၂ -ခုနှစ် မွေးဖွားရာ ယခု [၁၃၀၀-ပြည့်] ရောက်ဆဲ သက-နှစ် ၁၀၅၉ -ခု ဖြစ်သဖြင့် လွန်ခဲ့သော ၆၇၇ နှစ် (၁ - အနှစ်-၇၀၀-ခန့်) က ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်သော ပညာရှိကြီးတဦး ဖြစ်လျက် ဒန္တိကာပထတိုင်း (အနိန္ဒယ-တောင်ပိုင်း) ဒေဝဂိရိဇနပုဒ် (ဒေါလတာမာဒ်)၊ ၌ နေထိုင်သော "ဘိမာန်-ကေဂေ" ပုဏ္ဏား၏သား၊ ဓနောဓ္ဓရမိတြ ဆရာကြီး၏တပည့်၊ မဟာဒေဝ မဟာရာဇာ၏ သဘာပလ္လိတ် တယော် ဖြစ်သော ဟူ၏။

* ဒေဝဂိရိဇနပုဒ်သည် ယူဇာခါ 'နိဇာန်' နယ်၌ ပါဝင်လျက် ရှိသည်။

စာတို့၌လည်း မေ့ရသည်မှာ - ဝေါပဒေဝ ဆရာ စီရင်သော 'ကဝိကလျဉ္စိပ'မည်သော စိတ်ကျမ်း၌ အဆုံးတွင် သူတပည့်တဌားက အော်ပါကိသကဲ့ ရေးထည့်ထားလေသည်။ -

သွဇ္ဇေ ဂိဝိဏ နာယျံး သုရပတိ ဘိတး ဝါဠိကာနံ ဝရေကျမ်၊
ပါဏာလေ နာဂရာဇံ ဘုဇဂ-ယုဝတယော ယသျ ဂါယန္တိ ကိဝိဓိမ်၊
ယ ဝိဠိကံး ဂဗ္ဘပါထောနိဓိ မဇိလ မိမံ ဂေါဗ္ဗဒံဝါ သုဉ္ဇေဒြေ၊
ဂိဗျေ - ကာမီ ဇ္ဇနေကး ကဝိကလ-ဘိလကး ဂဲကဝိး ဝေါပဒေဝး။

မြန်မာပြန်သော် - သွဇ္ဇေ နတ်ပြည်၌ ဂိဝိဏ နာယျံး၊ နတ်ကညာကလေးတို့သည် ဝါဠိကာ နာမ်၊ သဒ္ဓါဆရာတို့သည် ဝရေကျမ်၊ တောင့်တအပ်သော သုရပတိမ်၊ သကြားနတ်မင်း၏အဘိတး၊ ရှေ့တော်၌ ယသျ၊ အကြင် 'ဆရာဝေါပဒေဝ' ၏ ကိဝိဓိမ်၊ ဂုဏ်သတင်းကို ဂါယန္တိ၊ သီဆိုကြကုန်၏။ - ပါဏာလေ၊ နဂါးပြည်၌ ဘုဇဂ-ယုဝတယး၊ နဂါးပျိုမကလေးတို့သည် ဝါဠိကာနာမ်၊ သဒ္ဓါဆရာတို့သည် ဝရေကျမ်၊ တောင့်တအပ်သော နာဂ ရာဇာဓိပတိ၊ နဂါးမင်း၏ အဘိတး၊ ရှေ့တော်၌ ယသျ၊ အကြင် 'ဆရာဝေါပဒေဝ' ၏ ကိဝိဓိမ်၊ ဂုဏ်သတင်းကို ဂါယန္တိ၊ သီဆိုကြကုန်၏။ - ယး၊ အကြင် ဝေါပဒေဝ ပညာရှိကြီးသည် အခါလုံးအလုံးစုံသော ဂဗ္ဘပါထောနိဓိမ်၊ ဣန္ဒြေ၊ စန္ဒြေ စသော ရှေးဆရာကြီးတို့ စီရင်ခဲ့သော သဒ္ဓါကျမ်းတည်း ဟူသော သမုဒြာကို ဂေါ ဗ္ဗဒံဝါ၊ နွားခြေရာကွက်ကိုကဲ့သို့ တိဏ်းတူးမြှောက်လေပြီ။ ဇနေကး ဂိဗျေ၊ ဓနေဓူရပညာရှိကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သော ကဲကဝိး၊ ကေကဝ-ပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော ကဝိကလ ဘိလကး၊ ကဝိမျိုး၏ မှန်ကူသဖွယ်ဖြစ်သော သး ဝေါပဒေဝ၊ ဆိုဝေါပဒေဝ၊ ပညာရှိကြီးသည် သုရဉ္ဇေ၊ 'ဟောမာဗြိ' မည်သော မြင်းမိုင့်တောင်ထိပ်၌ ဝါ - ဟောမာဗြိ အမတ်ကြီးကို အမှီမယဲဝဲမြဲ၍ ဆူမမ်၍ ခေါက်ကျမ်းကို အကာမိတ်၊ ပြုစီရင်ပြီ။

ဝေါပဒေဝ ဆရာ၏ ကျမ်းများအနက် ပရမပဒံသဗြိယာ၊ ဟဂ္ဂလီလာ၊ ဗုတ္တမလ ဟူသောဝတ်၏ အဖွင့် ဋီကာ ၃ စောင်တို့တွင် 'ဗုတ္တမလ' ဋီကာ၏ နိဂုံးတွင်လည်း ဝေါပဒေဝ ဆရာကိုယ်တိုင် - ဝိဇ္ဇ ဇ္ဇနေက-ဂိဗျေကာ ဘိမက်-ကေကဝ-သူနာ၊

ဟေမာဗြိ ဝေါပဒေဝေန ဗုတ္တမလ' မဂ္ဂီကရုတ်။
ဟု ရေးခဲ့လေသည်။ [အနက်လွယ်ပြီ၊ အထူးကား - ဂါဝါထာ၌ 'ဘိမက်-ကေကဝ' ဟု ဆိုသော်လည်း 'ကေကဝ-ဆေးဆရာ' ဟု မယူသင့်။ 'ဆေးကျမ်းရောင်းသူ၊ သို့မဟုတ် ဘယဆေးဆိုင်ရှင်-ကေကဝ' ဟု ယူသင့်သည် ဟူ၏။ အကြောင်းကား - အခြားဂါသာတဖန်၌ 'ဝိဗြောဝေဒါသုဒဓိ - ...' ဟု ပါရှိသေးလေရာ 'ဝိဗြ' သဒ္ဓါ ပုဏ္ဏားကိုသာ ဟော၍ ပုဏ္ဏားလူမျိုးတို့ ဆေးဆရာ လုပ်ပိုးမရှိသောကြောင့်တည်း ဟု ဆိုကြကုန်၏။]

ဤ၌ ဝေါပဒေဝ ဆရာနှင့် စပ်လျဉ်းသော အဆင့်ဆင့်ပြောစကား 'ကိဝဒန္တိ' များကို မော် ပြရန် ရှိလေသည်။ - ဝေါပဒေဝသည် ငယ်ယွယ်စဉ်က ပညာသင်ကြားခြင်း၌ ဝိတ်ပါ-စွဲလမ်းခြင်း အလျှင်းမရှိသူ ဖြစ်လေသဟတ်၊ အကြောင်းမှာ - သူသည် ကျက်ဉာဏ်၊ သဘောဉာဏ် လုံးလုံးလေးပင် မရှိကင်းစေးသူ ဖြစ်သဖြင့် အပင်ပန်းခံ၍ ဝေဒအ် ကျက်မှတ်ပါမှ အနည်းအကျဉ်းသာ မှတ်မိ သိရှိနိုင်လေသော ဟူ၏။ သူ၏ စာသင်ဆရာ ဓနေဓူရ မိဂြ 'အထံ၌ စာသင်တပည့်များစွာတို့ရှိရာ အားလုံးပင် ပါဏိနိဗျာကဏ္ဍကုံးကျမ်းကို သင်ယူကြရ၍ မိမိတို့ဉာဏ်စွမ်းအလျောက် တတ်မြောက်ကြလေသော်လည်း ဝေါပဒေဝမှာ အခေါက်များစွာ သင်

နာပါလျက် သဘောမမိ မသိနိုင်ဘဲ ရှိနေလေသည်။ သို့နှင့် ဝနေသန္တိ ဆရာကြီးသည် ဝေါပဒေဝ အပေါ်၌ မြှော်လင့်ခြင်း ပြတ်ကင်း၍ “ဝေါပဒေဝ၊ သင့်မှာ လုံလောက် ဉာဏ်သဘော မရှိ၊ ငါ မသင်ပြလိုပြီ” ဟု ပြောဆို နှင်ထုတ်လိုက်လေသတည်း။

ဝေါပဒေဝသည် စိတ်ပူဆွေးစွာဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ရာ၊ လမ်းခရီးဝယ် မိမိကိုယ်ကို မိမိ မုန်းတီးလာ၍ ‘ဤမျှ ဉာဏ်ပညာကင်းမဲ့သော ဤကိုယ်ကောင်ကို ရွက်ဆောင်နေရသဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ သေခြင်းသည် ငါ့အတွက် မြတ်၏’ ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ရေသို့ ခုန်ဆင်းချခြင်းဖြင့် အသက်ကို စွန့်ရန် ရေစီးသန်သော မြစ်တစ်ခုသို့ သွားလေ၏။ ထိုမြစ်၏ ရေဆိပ်၌ ဒေဝသို့အင်္ဂုလံ ကျောက်လျှော့ခါးဘဲနု ရှိလေသည်။ ထိုကျောက်လျှော့ခါး အထစ်တို့နှိုက် ဝန်းဝိုင်းသော ချိုင့်နက်ငယ်တို့ကို ဝေါပဒေဝ မြင်၍ ထိုအကြောင်းအရာကို သိလိုသော စိတ်သည် ချူကို ခေတ္တ ဆိုင်းငံ့စေလေသည်။ (ထိုအချိန်က ‘ဝါစဒေဝီ’ ၏ ချီးမြှောက်စောင့်မခြင်းကို ခံယူရဘဲသောအခါဖြစ်၍ ဝေါပဒေဝ ၏ ဉာဏ်ပညာအလင်းရောင်သို့မည် ပွင့်လင်းထွန်းသစ် စ ပြုလျက် ရှိနေလေပြီ)။

ထိုအချိန်တွင် မိန်းမ - ၂ ယောက်၊ ၃-ယောက်တို့ ရေခပ်ရန် ရေဆိပ်သို့ ရှောင်လာ၍ ထို ချိုင့်ငယ်တို့၌ ရေအိုးများကို ချထားကြလေသည်။ ထိုအခြင်းအရာကို မြင်မှ “အိုးတင်ဖန်များ သဖြင့် ကျော်ခဲကျော်တုံးပေါ်၌ ချိုင့်ခွက်လေသည်” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာပြီးနောက်၊ “အင်း! အင်း! မြေအိုး ပွတ်တိုက်ဖန် များသဖြင့် ခက်မာလှသော ကျော်ခဲ၌ပင် ချိုင့်ခွက် ပေါ်ထင်လာနိုင်လျှင်၊ မည်မျှပင် ခက်ခဲသော စာ ဖြစ်စေကာ ငါ ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာ အားထုတ်ပါက အယ်မှာ မတတ်မြော်ဘဲ ရှိရအံ့နည်း” ဟု အားတက်လျက် “သေတော့အံ့” ဟူသော သိမ်ဖျင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်ခါ၊ တဖန် ဆရာ့ထံသို့ ချဉ်းကပ် စပ်စင်းပြီး တကြိမ်မျှ ထပ်မံ သင်ကြားပေးပါရန် ဝိုးရှိုး တောင်းပန်လေသည်။

ဆရာ၏ ဥင့်ပြုခြင်းဖြင့် ဤအကြိမ် သင်ယူရာ၌ အထူးအားထုတ်သည်အားလျော်စွာ ‘ဝါစဒေဝီ’ ၏ ချီးမြှောက် စောင့်မခြင်းကို ခံရ၍ ဉာဏ်ပညာ ပွင့်လင်းပြီးလျှင် နောက်ဆုံးနှိုက် သူမတူတန်သော ပညာရှိကြီး ဖြစ်လာလေသည် - ဟု စကားအစဉ် ရှိလေသည်။

ဝေါပဒေဝသည် အလွန်ကျယ်ဝန်းစွာသော ‘ပါဏိနီ’ သဒ္ဒါကျမ်းကြီးကို သင်ယူနေစဉ် “အယ်နည်းမျိုးဖြင့် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သူငယ်တို့အား သဒ္ဒါပညာကို တတ်စေရပါမည်နည်း” ဟု ကြံစည်လေ့ရှိလေသတည်း။ ထိုအကြံ၏ အကျိုးကား - ဤ ‘မူ ၉ ပေ ၈’ သဒ္ဒါကျမ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းပင်တည်း။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဝေါပဒေဝ ဆရာ၏ ပညာစွမ်းရည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤဆိုလတုံ့သော စကားအစဉ်အဖွဲ့ တည်းဟူသော အစေးသည် ထွက်လျက်ရှိလေ၏။ —

ချော် ဝီ၊ စပွတိနေဝ၊ ပဉ္စဂ ပုရီ၊ ကေမာယိနေဝါ ဘဝတိ
ယေန ကေန ဝိဒုဗ္ဗတိ ဝသုမတိ မုချေန သနိဉာဝတာမ်၊
သောယံ ဖျာကရဏာ ကိရိက တရုဏိ ဣတုယျ ဝိန္နာမဏိ -
ဇိယာတ် ကောဝိဒ ဂဗ် ပဗ္ဗတ ပဝိ၊ “ဣ - ဝေါပဒေဝ” ကဝိ။

ဤ ဝါထာ၏ အနက်ကို နိဿယအားဖြင့် ကြည့်လေ။

သက္ကတ အက္ခရာများ

က ခ ဂ ဃ င စ ဆ ဇ ဈ ည ဋ ဌ ဒ ပ ဇာ
ဓ ယ ရ လ ဝ . ဝိ ဖ သ ဟ ခု ပ — အ အာ အ ခါ ဥ ည ဖ ပ
ဇ င အ ဩ ဩဝ် အံ အား ။ ။

က ကာ ကိ ကီ ကု ကူ ကသ ကဒ ကူ ကူ ကေ ကဲ ကော ကော် ကံ ကား ကား။

အသံထွက်အညွှန်း။ ။ စ-ကို ကျ၊ ဆ-ကို ချ၊ ဇ-ကို ဂျ၊ ဈ-ကို ဃျ၊ ဝ-ကို ရှ (၁၂)၊
ဓ-ကို ရှ (၁၂)၊ သ-ကို သ၊ ဒ-ကို ရး၊ ပ-ကို ရး၊ ဖ-ကို ရှိ၊ ပ-ကို ရှိ၊ ဇ-ကို လရိ၊
င-ကို လရိ၊ အဲ-ကို အိုက်၊ ဩ-ကို အို၊ ဩဝ်-ကို အောက်၊ အား-ကို အ-မကျ အား-မကျ၊
အသံထွက်၍ ဖတ်ပါ။ ။ ကသ-ကို ကရိ၊ ကဒ-ကို ကရိ၊ ကူ-ကို ကလရိ၊ ကူ-ကို ကလရိ၊
ကဲ-ကို ကိုက်၊ ကော-ကို ကို၊ ကော်-ကို ကောက်၊ ကး ကို က-မကျ ကား-မကျ-ဖတ်ပါ။

ပ, ဝ - သ်၊ န - င်-ပြင် လုံးဆင့်အက္ခရာများနှင့်တွဲသောအခါ အော်ပါအတိုင်းဖြစ်သ်။

နု = နရိဟုတ်။ နျ = နရိ။ သက္ကတ = ဆ တကရိ ဟုဖတ်လေ။

ယပင်း။ ။ ယ-သံကို မပျောက်အောင်ဖတ်ပါ။ ။ ကျာ-ကို ကယာ၊ ကျိ-ကို ကယိ မသ်ဖတ်ပါ။

ရရစ်။ ။ ရာလိပ်-ရ-သံကို မပျော်ပါစေနှင့်။ ။ ကြာ-ကို ကရာ။ ကြိ-ကို ကရိ စသ်ဖြစ်ပတ်ပါ။

ရေဖ။ ။ ဤ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ရေပ ဟုခေါ်သ်။ စာလုံးအထက်မှာ ရေးရသ်။ ။ ရ-မှ ဖြစ်လာသ
ဖြင့် ရရစ်နှင့်ညီအစ်ကိုဖြစ်သ်။ ရရစ်သံမှာ ယဉ်ဘက်ဗျည်းသံ၏နောက် ကပ်ထွက်၍ သူ
အသံမှာ ရှေ့က ကပ်ထွက်ရသ်။ ။ ကပ်- က ဗျ ဟုဖတ်။ နိ မာ်ကပ် = နိ ရာ ကပ်။ ဂ မာ်
တပ် = ဂ ရာ တပ်။ နိ ဘော် ဂ = နိ ရဘော ဂ ဟုဖတ်လေ။

သံယုဂ် (လုံးဆင့်)။ ။ ၂-လုံး-၃-လုံး-၄-လုံးဆင့်တို့ကိုဖတ်ရာ၌ ပါဝင်သောဗျည်းလုံးတို့မပျော်ပေ
ဘဲ နီးကပ်နိုင်သမျှ နီးကပ်စွာ အသံထွက် ပါလေ။ ။ ဟ ညွ = ဟ ဆာ။ တာ ဂျိ = တာ ရာမသး။
နိ ဖြ = နိ ဗရ ဟု ဖတ်လေ။ ။ ။ အစဉ်လုံးသံယုဂ်များရှိသေး၏။ - ဟူ တပ် = ပလ တပ်။
ဂ္လေ ဝ = ကလေ ရှ = စသ်။ ထူးခြားသောလုံးဆင့်များကိုအောက်၌ပြထားသ်။

ဒိ = စ + ယ	ဣ = ဇ + ဥ	နိ = န + တ + ဝ	မြိ = ဒ + ဝ + န
ဌိ = င + ယ	ဣ = က + ဖ	ဝ္ဋိ = တ + တ + ဝ	ဝ္ဋိ = ဝ + ဝ + ဝ
သျှ = သ + ရ	ဣ = က + ဖ + ဖ	နိ = န + ဒ + ဝ	ဝ္ဋိ = တ + ဖ + လ
ဗျှ = ဖ + င	ဣ = က + ဖ + က	နိ = စ + ဆ + ဝ	ဝ္ဋိ = တ + သ + တ
ဗျှ = ဖ + င	ဣ = ဖ + င + ရ	နိ = ဇ + ဇ + ဝ	
သျှ = ဥ + ဗျ	ဣ = ဖ + င + ဝ	ဝ္ဋိ = တ + သ + ဝ	
ဥ = စ + ဥ	ဣ = ဥ + ဝ + ယ	ဝ္ဋိ = တ + သ + န	

ဣ-ကို ဂယ။ ။ ဣ-ကို ချ။ ။ ဖ-ကို ခ ဟူ၍လုံး ဖတ်ရန်ကြံလေသ်။

	စာမျက်နှာနံပါတ်		စာမျက်နှာနံပါတ်
မင်္ဂလာစေတနာ	၃	၁-မပါး- သံဗ္ဗာ	၁၂၀
သျှာဒျန္တာဓိကာရ:	၄ မှ ၁၅	၂-ယ ပါး- ပ ဝတ်	၁၂၁
သန္တုဈာယ:	၄ မှ ၂၃	၃-ယ ပါး- မ ဝတ်	၁၃၇
၁-မ ပါး- သံဗ္ဗာ	၄	၄-ထံ ပါး- မိတြ:	၁၄၀
၂-ယ ပါး- ခာဏ် သန္တု: .	၈	၁-မ စတု ဂ်ကာ ဈာယ: ...	၁၅၈
၃-ယ ပါး- ဟသ်သန္တု: ...	၁၅	၁-မ ပါး- အဒါဒိ:	၁၄၄
၄-ထံ ပါး- ဝိ သန္တု: ...	၂၀	၂- ဟာဒိ: ...	၁၅၀
အဇန္တုဈာယ: ...	၂၄ မှ ၅၄	၂-ယ ပါး- ဒိဝါဒိ: ...	၁၅၂
၁-မ ပါး- သံဗ္ဗာ ...	၂၄	၃-ယ ပါး- သွာဒိ: ...	၁၅၅
၂-ယ ပါး- အဇန္တု ပုလိင်္ဂ ဓဗ္ဗ: . .	၂၇	၄-ထံ ပါး- တုဒါဒိ: ...	၁၅၆
၃-ယ ပါး- အဇန္တု ခြိုလိင်္ဂ ဓဗ္ဗ: ...	၄၄	၂-ယ စတု ဂ်ကာ ဈာယ: ...	၁၅၉ မှ ၁၆၂
၄-ထံ ပါး- အဇန္တု နှိုဝလိင်္ဂ ဓဗ္ဗ: ...	၅၀	၁-မ ပါး- ရှုခါဒိ: ...	၁၅၉
ဟသန္တုဈာယ: ...	၅၄ မှ ၇၂	၂-ယ ပါး- တနဒိ: ...	၁၅၉
၁-မ ပါး- ဟသန္တု ပုလိင်္ဂ ဓဗ္ဗ: ၅၄		၃-ယ ပါး- ကြာဒိ: ...	၁၆၀
၂-ယ ပါး- ဟသန္တု ခြိုလိင်္ဂ ဓဗ္ဗ: ၆၉		၄-ထံ ပါး- ရာဒိ: ...	၁၆၂
၃-ယ ပါး- ဟသန္တု နှိုဝလိင်္ဂ ဓဗ္ဗ: ၇၁		၃-ယ စတု ဂ်ကာ ဈာယ: ...	၁၆၂ မှ ၁၇၄
၄-ထံ ပါး- အဗျယ ဓဗ္ဗ: ၇၂		၁-မ ပါး- ပုဏ္ဏိ: ...	၁၆၂
သျှာဒျန္တာဈာယ: ...	၇၃ မှ ၁၁၉	၂-ယ ပါး- သနန္တ: ...	၁၆၆
၁-မ ပါး- ခြိုဗျ: ...	၇၃	၃-ယ ပါး- ယဇန္တ: ...	၁၆၈
၂-ယ ပါး- ကာရကဓိ (က)	၈၀	၂- ယဇ်လုဂန္တ: ...	၁၇၀
၃-ယ ပါး- သမာသ: (သ)	၉၁	၄-ထံ ပါး- နိရ: ...	၁၇၁
ဒုန္တ သမာသ: (ဂ) ...	၉၁	ကျာဒျန္တာဈာယ: ...	၁၇၅ မှ ၁၈၉
ဗဟုဒြိဟိ-သမာသ: (ဟ) ...	၉၂	၁-မ ပါး- ပံ ...	၁၇၅
ကဏ္ဍိရယ-သမာသ: (ယ) ...	၉၆	၂-ယ ပါး- မံ ...	၁၇၅
တတ္ထုဂ္ဂပ-သမာသ: (ဗ) ...	၉၉	၃-ယ ပါး- ပ ဘာဝံ	၁၈၂
ဒွိဂု-သမာသ: (ဂ)	၉၉	၄-ထံ ပါး- ဣ: ...	၁၈၄
အပ္ပယိကာပ-သမာသ: (ဝ) ...	၁၀၀	ကဒန္တုဈာယ: ...	၁၉၀ မှ ၂၂၀
မဋ် သမာသ: ...	၁၀၂	၁-မ ပါး- လျ: ...	၁၉၀
၄-ထံ ပါး- တဒ္ဓိဇာ: (တ) ...	၁၀၅	၂-ယ ပါး- ကနဒိ: ...	၁၉၄
ကျာဒျန္တာဓိကာရ: ...	၁၅၀ မှ ၁၈၉	၃-ယ ပါး- ဣဒိ: ...	၂၀၃
ဣဒျဈာယ: ...	၁၂၁ မှ ၁၄၃	၄-ထံ ပါး- ဣန္ဒြိဒိ: ...	၂၁၀